

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๑/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ค. ๑๐/๒๕๕๗

วันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เรื่อง นายเฉลิมพล ใหญ่โต (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า การกระทำของนายชัยรัตน์ ชูแก้ว ผู้พิพากษาศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และการตัดสินใจของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ละเมิดสิทธิผู้ร้อง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายเฉลิมพล ใหญ่โต (ผู้ร้อง) ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนายชัยรัตน์ ชูแก้ว ผู้พิพากษาศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งต่อมานายชัยรัตน์ ชูแก้ว ได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญากับผู้ร้องฐานดูหมิ่นศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษาคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๘ โดยศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี ปรับ ๕,๐๐๐ บาท และให้รอลงโทษจำคุกไว้ ผู้ร้องเห็นว่า การร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาเป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งย่อมคุ้มครองผู้ร้องเรียนโดยสุจริต และจะดำเนินคดีใด ๆ กับผู้ร้องมิได้ ผู้ร้องจึงยื่นหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อขอให้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญและได้รับแจ้งผลการพิจารณาแล้ว ดังนี้

(๑) ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่า กรณีของผู้ร้องมิใช่การร้องเรียนเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกร้องเรียนตามพระราชบัญญัติ

- ๒ -

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๓ (๑) (ก) ผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงไม่สามารถรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๔

(๒) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า กรณีของผู้ร้องเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา มิใช่การร้องเรียนว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกระทบต่อสิทธิมนุษยชน และมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) จึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า การกระทำ ของนายชัยรัตน์ ชูแก้ว ผู้พิพากษาศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิของผู้ร้อง หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำ คำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ ไม่อาจใช้สิทธิ โดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

- ๓ -

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การกระทำของนายชัยรัตน์ ชูแก้ว ผู้พิพากษาศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และการตัดสินใจของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิในการร้องเรียนของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้หรือไม่ โดยผู้ร้องมิได้โต้แย้งว่าตนเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และมีได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๕๑/๒๕๕๓)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ